

šíření církevní školy a usnesení to bylo okresním výborem schváleno a není tedy překážky, aby se se stavbou započalo. Z toho vyvozuje stížnost, že školská stolice chtěla vyzvání žal. úřadu vyhověti, neboť podnikla vše, čeho bylo potřebí, dále že školská stolice byla také s to požadavkům zákona vyhověti, neboť se posarala o hrazení nákladu obcí za schválení okresu, ale že okolnosti od ní nezávislé způsobily, že ne učinila v čas zadost vyzvání žal. úřadu. Stížnost má za to, že tato nemožnost ležící v okolnostech na vůli st-lky nezávislých vylučuje použití ustanovení zák. čl. XXXVIII:1868.

Než nss již v nál. Boh. A 8799/30, 9307/31 a jiných dovodil, že následky trojího bezvýsledného napomenutí vydržovatele církevní školy ludové nejsou vyloučeny již tím, že vydržovatel školy učinil přípravy k odstranění vytýkaných nedostatků, nýbrž že zákon ukládá církvi, která míní vydržovati nebo již vydrží veřejnou školu církevní, v § 11 zák. čl. XXXVIII:1968 imperativně a bez výhrady povinnost splnit podmínky v zákoně uvedené, neuváděje žádného důvodu liberačního, pro který by mohla církev býti zmíněné povinnosti sprostěna. Nemožnost splnit podmínky v zákoně uvedené nemá tedy za následek, že by církev mohla školu založiti nebo ji vydržovati, aniž jest podmínkám zákona vyhověno.

Č. 10.259.

Honební právo (Čechy): * Nabyli-li výměr okresního úřadu, kterým tento úřad běře na vědomí pronájem společenstevní honitby, právní moci, není okresní úřad již oprávněn, dospěje-li později k jinému hodnocení daných okolností (§ 13 čes. honeb. zák.), výměr svůj z moci úřední odvolati a pronájem zrušiti, leč by tu byly podmínky obnovy řízení.

(Nález ze dne 12. ledna 1933 č. 21.206/32.)

Prejudikatura: Srov. Boh. A 6727/1927.

Věc: František Š. a spol. v B. proti zemskému úřadu v Praze o pronájem společenstevní honitby.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Ve schůzi z 20. dubna 1929 usnesl se výbor honebního společenstva v B. pronajati společenstevní honitbu b.-skou na období ode dne 1. února 1929 do dne 31. ledna 1935 z volné ruky Miloslavu J., rolníku v B., za pachtovné 4.000 Kč ročně. Starosta řečeného výboru honebního společenstva oznámil přípisem z 20. dubna 1929 uvedené usnesení okresnímu úřadu (zastupitelstvu) v Českém Brodě, žádaje, aby pronájem byl vzat na vědomí podle § 23 čes. zák. hon. Okresní úřad v Českém Brodě výměrem z 10. června 1929 ve smyslu § 23 čes. zák. hon. vzal na vědomí pronájem zmíněný, o čemž byl uvědoměn dne 14. června 1929 honební výbor v B.

Dne 1. října 1929 podali členové honebního společenstva v B. František Š. a spol. stížnost k okresnímu úřadu v Českém Brodě, v níž brojili proti usnesenímu způsobu pachtovního zadání společenstevní honitby,

jakožto nevyhovujícím s hlediska § 13 čes. zák. hon., ježto pronájmem cizímu nájemci a na základě ofertního řízení mohlo býti docíleno jak vyššího nájemného, tak lepšího hájení zemědělských zájmů majitelů honebních pozemků.

Okresní úřad v Českém Brodě výměrem z 18. ledna 1930 k této stížnosti zrušil pronájem jakožto nesrovnávající se se zákonem a uložil honebnímu výboru, aby se usnesl znovu o pronájmu práva myslivosti na společenstevní honitbě v B. po uvážení okolností ve smyslu § 13 zák. hon. Okresní úřad tak rozhodl z důvodu, že prý honební výbor při usnášení o pronájmu nepřihlédl dostatečně k tomu, aby právo myslivosti na společenstevní honitbě bylo co nejvýhodněji zpeněženo, když se nijakým způsobem nepostaral o to, aby úmysl honebního výboru, právo myslivosti pronajmouti z volné ruky, byl uveden v širší známost a tím docíleno, aby zájemci učinili honebnímu výboru svoje nabídky.

Z tohoto rozhodnutí se odvolal výbor honebního společenstva v B.

Nař. výnosem vyhověl zemský úřad v Praze řečenému odvolání a zrušil napadený výměr, neboť okresní úřad v Českém Brodě tím, že vzal uvedený pronájem společenstevní honitby v B. výměrem z 10. června 1929 na vědomí, vykonal dozorčí právo podle § 23 čes. zák. hon. z 1. června 1866 č. 49 z. z., a překročil tudíž meze své působnosti, když je vykonal po druhé, zrušiv napadeným výměrem uvedený pronájem.

Rozhoduje o stížnosti, řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost v jediném svém bodu brojí proti právnímu názoru žal. úřadu, podle něhož honební úřad, vzav u výkonu svého dozorčího práva, daného mu §em 23. čes. hon. zák., pronájem společenstevní honitby na vědomí, toto své dozorčí právo skonsumoval a není proto již oprávněn vykonati je po druhé ve smyslu opačném. Nss neshledal stížnost důvodnou.

Podle právního názoru, jež nss posléze ve své judikatuře zaujal (srov. Boh. A 6727/27), výrok honebního úřadu, jímž tento úřad oznámený mu pronájem společenstevní honitby vzal na vědomí, doručením honebnímu výboru stává se účinným vůči všem členům honebního společenstva, pokud tito již dříve snad jako strany nevzali pronájem onen v odpor stížností u honebního úřadu I. stolice — a, nebylo-li mu odporováno odvoláním k vyššímu úřadu honebnímu v zákonné odvolací lhůtě, nabývá právní moci. Z této právní moci aktu, jímž pronájem honitby vzat byl na vědomí, plyne důsledně, že honební úřad jest oprávněn akt ten dodatečně odvolati, resp. změnití jenom tehdy, nastanou-li podmínky obnovy řízení, anebo lze-li z předpisů zákona vyvoditi zřejmě právo úřadu, měnití z moci úřední i akt již pravomocný.

Český honební zákon stanoví ovšem v § 23, že výboru okresnímu, (nyní podle organ. zák. č. 125/27 okresnímu úřadu) přísluší přihlížeti k tomu, aby ustanovení, obsažená v §§ 2, 4, 6, 8—22 řádně ve skutek se uvedla. Než nss nepotřeboval se zabývatí otázkou, jaký jest dosah tohoto ustanovení, zejména lze-li z něho dovoditi vůbec právo úřadu, zasahovati z moci dozorčí i do právních poměrů, upravených již aktem vešlým v právní moc. Neboť i kdyby tomu tak bylo, mohlo by se tak státi jenom tehdy, kdyby tento akt zakládal právní stav, který by byl v rozporu s nějakým absolutním zákazem zákona.

V daném případě okresní úřad odvolal svoje rozhodnutí z 10. června 1929, jímž pronájem společenstevní honitby vzal na vědomí, z důvodu, že podle jeho změněného názoru na dané poměry pronájem tímto aktem vzatý na vědomí nevyhovuje § 13 česk. hon. zák. Podle tohoto předpisu jest o způsobu provozu myslivosti rozhodnouti »po uvážení okolností«, t. j. — jak předpis ten judikaturou nss-u byl vyložen — tak, aby podle daných okolností byly co možná nejlépe obstarány jak materiální zájmy členů honebního společenstva, tak i zájmy racionálního provozu myslivosti a zájmy zemědělské. Rozhodnutí o tom závisí na skutkovém zhodnocení daných poměrů hon. úřadem.

V předpisu tom vyslovena je tedy určitá intence zákona, jak upravit provoz myslivosti ve společ. honitbě, nikoli však kategorický předpis, který by stav, intenci té zplna nevyhovující, absolutně zakazoval a nařizoval odstranění jeho, i když byl již po právu založen. Nebylo by lze ani srovnati s tendencí zákona, jenž zřejmě intenduje určitou stabilitu hon. poměrů, že by chtěl připustiti, aby úprava honebních poměrů, závislá na více méně subjektivním hodnocení poměrů honebním úřadem, mohla při pouhé změně tohoto hodnotného úsudku býti kdykoliv měněna. Nelze tedy o předpis § 13 ve spojení s § 23 hon. zák. opírat oprávnění úřadu, aby, dojde-li — jako se stalo zde — později k jinakému skutkovému zhodnocení daných poměrů, nežli z jakého úřad vycházel, když pronájem honitby bral na vědomí, toto svoje prvotní opatření, ač nabylo již právní moci, z moci dozorčí odvolal, resp. změnil.

Že tu pak byly předpoklady pro obnovu řízení, t. j., že by se byly vyskytly dodatečně nějaké nové relevantní okolnosti nebo průvody, kterých úřad při svém prvotním rozhodování ani při náležité bedlivosti a řádném vyšetření rozhodných poměrů nemohl vzíti v úvahu, stížnost způsobem požadovaným v § 18 zák. o ss nevytýká. Za tohoto stavu nelze výrok žal. úřadu shledati nezákonným.

Č. 10.260.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní: * Okolnost, že židovská náboženská obec pro svůj obvod ustanovila rituelního řezníka a stanovila výši poplatků, jež smí od zákazníků za rituelní řeznické úkony požadovati, nestačí sama o sobě, aby židovskou náboženskou obec bylo považovati za zaměstnavatele řezníka podle zák. č. 248/23, resp. 221/24.

(Nález ze dne 12. ledna 1933 č. 170.)

V ě c: Okresní nemocenská pojišťovna v Chustu proti zemskému úřadu v Užhorodě o pojištění nemocenské, případně starobní a invalidní.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Stěžující si okresní nemocenská pojišťovna předepsala náboženské obci židovské v B. příspěvky k pojištění nemocenskému, případně invalidnímu a starobnímu na Náthana R. za dobu od 1. července 1920 do 30. června 1929 částkou 7.671.50 Kč. Proti těmto výměrům podala náboženská obec židovská v B. odvolání, v němž uvedla,